

यदा अज्ञानतत्कृतदेहसंबंधौ न स्तः तदा तत्कृतानां लोभादीनां कावार्त्तं त्याह कुतो नु इति तत्कृता देहसंबंधकृताः तद्धेतवः पुनरन्यस्य देहस्य हेतवः ननु ज्ञानिनामपि ते दृश्यन्त अत आह अबुधलिंगभावा अज्ञानिनां गमकाः यावद्वागादिमत्त्वं तावत्ज्ञानित्वमेव न सिद्धमित्यर्थः लोभाद्यभावेऽपि मन्मान भंगो दंडार्थमित्याह तथाऽपीति ॥ ५ ॥ ननु त्वद्वंद्वे च मम गोपपुत्रस्य काशक्तिः किं वा कारणं को वा दंडो मया कृत इत्यत आह पितेति त्वं पिता जगतां जनकः गुरुरुपदेष्टा अधीशः नियन्ता इति दंडधारणे हेतुत्रयम् कालत्वात्समर्थः तस्मादुपात्तदंडो हिताय कल्याणाय स्वेच्छातनुभिर्लीलावतारैः समी हसे तव समीहालीलैव जगदीशमानिनामस्माकं मानविधूननमित्यर्थः ॥ ६ ॥ कथमेतदित्यत आह यइति मद्विधाश्वते अज्ञाश्वते अतो जगदीश मानिनः काले भयकालेऽपि यथाऽधुनैवातिवृष्टौ त्वामभयं भयमगणयन्तं वीक्ष्य आशुतन्मदं जगदीशा इति मदं हित्वा विगतगर्वाः संतः आर्यमार्गं त्वद्ग

कुतो नु तद्धेतव ईशतत्कृता लोभादयो ये बुधलिंगभावाः ॥ तथाऽपि दंडं भगवान् विभर्त्ति धर्मस्य गुप्त्यै खलनिग्रहा य ॥ ५ ॥ पिता गुरुस्त्वं जगतामधीशो दुरत्ययः काल उपात्तदंडः ॥ हिताय स्वेच्छातनुभिः समीहसे मानं विधुन्वज गदीशमानिनाम् ॥ ६ ॥ ये मद्विधा ज्ञा जगदीशमानिनस्त्वां वीक्ष्य कालेऽभयमाश्रुतन्मदं ॥ हित्वा र्यमार्गं प्रभजं त्यपस्मया ईहाखलानामपि तेऽनुशासनम् ॥ ७ ॥ सत्त्वं ममैश्वर्यमदपुनस्य कृतागसस्तेऽविदुषः प्रभावम् ॥ क्षंतुं प्रभोऽथार्हसि मूढचेतसो मयैव पुनर्भून्मतिरीशमेऽसती ॥ ८ ॥ तवावतारोऽयमधोक्षजे हस्वयं भराणामुरुभा रजन्मनाम् ॥ चमूपतीनामभवाय देवभवाय युष्मच्चरणानुवर्त्तिनाम् ॥ ९ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महात्म ने ॥ वासुदेवाय कृष्णाय सात्वतां पतये नमः ॥ १० ॥

क्तिलक्षणं भजन्ति अतस्तव ईहैव खलानामनुशासनं दंड इत्यर्थः ॥ ७ ॥ एवं भगवत्स्वरूपमभिप्रायं चानुवर्ण्य क्षमापयति सत्वमिति एवं भूता असती मतिर्मे पुनर्मा भूदिति प्रार्थनांऽतरम् ॥ ८ ॥ महानयमपराधः कथं क्षंतव्य इति चेदत आह तवेति स्वयं भराणां पुनश्च उरुभारजन्मनां बहूनां भाराणां जन्मयेभ्यस्तेषामभवाय नाशाय युष्मच्चरणसेविनां तु भवाय अतो म मत्वत्सेवकत्वादत्यन्तापराधिनोऽपि क्षंतव्यमिति भावः ॥ ९ ॥ क्षमापयन् नमस्करोति नम इति तुभ्यं भगवते कृष्णाय नमः पुरुषाय सर्वातिर्यामिणे महात्मने अंतस्थत्वेऽप्यपरिच्छिन्नाय कुतः वासुदेवाय सर्वनिवासाय सात्वतां यादवानां पतये ॥ १० ॥